

Publicerad 2007-09-09 21:48 av the wall

du saknar mig inte mer!

Sätt ditt leende på dörren till mitt hus, så att jag kan minnas. När du var nyfiken, när allt var nytt.

När vi såg ljuset flimra i dagar och i nätter långa.

När du vilade ditt huvud i mina händer och när du lät tyngden falla tillbaka på mitt liv.

När vi såg snön falla över taken.

När vi alltid saknade varandra.

När det liksom sved längst upp i magen bara av att se på dig.

När de svarta nätterna låg i vår säng och vi hörde stjärnorna andas.

John, säg mig vart din längtan har tagit vägen?

Jag vill vara här med dig och värma det som var vårt.

Jag vill känna att du saknar mig, som när du alltid lade armen runt mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wall med Poeter.se id #13353 innehar upphovsrätten